

или се само као такова у слабимъ своимъ изразима показує, развия се многоструечно и у пуной красоти само кодъ они велики народа, кои се за херов мишленя, осећаня и дѣланя у художеству, књижеству и животу изобразе. Слѣдователно ништа него Узаймность показаће намъ величину нашегъ опредѣленија у реду народа и столећа, и начинъ дати, коимъ ћемо до нѣга доћи моћи; она ће сile народа нашегъ сајозити, узвисити и поединимъ племенма надежду и храбрость улити, да се нећedu плашити, укрилу свога великога народа такоћеръ и велика мислити и чинити. Чувство таквогъ народногъ усојдинения кодъ Славјана, условие є чисто човечногъ величественогъ просвещтения и народне књижевности. Славјани треба да старо време съ новимъ помире, обе разлучене стихије просвещтения у свой народни животъ приме, и дальимъ своимъ усовршенствованѣмъ нову Епоху за родъ човечески утврде; они треба за ново и подмилајуће се просвещтение човечества, да ново и живо средоточије оснују. Између старагъ и новогъ времена велика є противност, коя сада изравнаня и помиреня потребује. Стари Грци и Римљани были су богати у реалитету, у природи, красоти и естетики: новији пакъ у идеалитету, духу, истини и логики: они су имали стихотворство, уметност зиданя, светковине: ови музику, знанѣ, математику, наравословљъ, бродарство, трговину